

Svatí papežové, kteří nás provázejí

Svatý Lev IX. (1002 – 1054), 19. dubna

Lev IX., vlastním jménem Bruno von Egisheim-Dagsburg, pocházel ze zámožné šlechtické rodiny. Již jako osmáctiletý se stal kanovníkem v Saint-Étienne. Císař Konrád II., příbuzný jeho rodu, ho povolal ke dvoru za svého kaplana. V roce 1026, kdy zemřel toulouský biskup, byl Bruno vybrán za jeho následovníka a jako biskup zde působil 22 let.

V roce 1048 císař Jindřich III. Černý navrhl Bruna za nového papeže. Bruno se dlouho vzpíral tomuto rozhodnutí, protože nebylo v souladu s předpisy církve. Nakonec volbu přijal pod podmínkou, že ji schválí římský klérus a lid. Do Říma se vydal jako obyčejný poutník a byl jednomyslně zvolen 151. papežem katolické církve.

Od počátku svého pontifikátu se Lev IX. potýkal s mnohými těžkostmi i nedostatkem prostředků. V Římě tehdy kradli nejen zloději, ale také šlechta a státní úředníci. Papež se proto snažil udělat pořádek v životě světském i v životě církve. Během svého krátkého pontifikátu svolal celkem 11 synod, kterými prosazoval ukázněný život církve. Vystupoval proti kupování církevních hodností, proti kněžským manželstvím i proti sňatkům mezi bohatými příbuznými. Papež sám žil v chudobě a chudé významně ochraňoval. Papež Lev IX. také hodně cestoval, zejména po Německu, Francii a Itálii. Řídil zde synody směřující k reformě církve, vysvěcoval kostely, setkával se s panovníky a snažil se urovnávat spory mezi nimi. Při neúspěšné snaze urovnat spor mezi císařem Jindřichem III. Černým a uherským králem Ondřejem I. zavítal až do Bratislavy.

Lev IX. zasáhl proti bludu francouzského kněze Berengara, který hlásal, že Kristus je ve Svátosti oltární přítomen pouze symbolicky. Ke konci pontifikátu řešil Lev IX. vojensky ohrožení jižní Itálie Normany, kteří však jeho armádu porazili a několik měsíců papeže věznili. Nakonec papež dojednal mír a již nemocný byl propuštěn.

Lev IX. se snažil také urovnat spor s konstantinopolským patriarchou Kerullariem, který usiloval o osamostatnění východní církve. Jeho legát kardinál Hubert de Silva Candida však po jeho smrti použil (patrně v rozporu s pokyny papeže) bulu exkomunikující patriarchu, což následně vedlo k velkému schizmatu - rozdělení západní a východní církve.

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com **Duben 2010**, Neprodejně

Úvodní zamyšlení

„*Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí i nás.*“ (1Kor 6,14)

Aktuálně

Úmysly Apoštolátu modlitby pro duben 2010

1. Všeobecný úmysl

Aby trvalá úcta, tolerance a dialog mezi věřícími všech náboženství překonávaly každé pokušení k fundamentalismu a extremismu.

2. Misijní úmysl

Aby Duch Svätý povzbuzoval pronásledované křesťany k vytrvalosti, s nímž by věrně svědčili o Boží lásce k celému lidskému rodu.

3. Národní úmysl

Aby církev v každém věřícím vnášela ducha pravdivé naděje a přesvědčivé radosti do společnosti zmítané nejistotami.

SETKÁNÍ FARNÍ RADY ve čtvrtek 8. dubna 2010 od 18:30.

PRVNÍ VELKÉ SETKÁNÍ všech zpěváků, zpěvaček a umělců Dětského a Dívčího chrámového sboru z Loun se uskuteční v sobotu 17. dubna 2010 od 9 hodin na lounském děkanství.

Bohoslužby ve Svatém týdnu a velikonoční bohoslužby

Přehled bohoslužeb v chrámu sv. Mikuláše

- 01.04.2010** **ZELENÝ ČTVRTEK** - mše svatá v 17:30.
Den poslední večeře Ježíše Krista.
Památka ustanovení mše svaté.
- 02.04.2010** **VELKÝ PÁTEK**
Křížová cesta v 15:00. Svátost smíření v 16:00.
Den umučení Ježíše Krista - obřad v 17:30.
Sbírka na Jeruzalémský Boží hrob.
- 03.04.2010** **BÍLÁ SOBOTA** - mše svatá v 19:00.
SLAVNÉ VZKŘÍŠENÍ JEŽÍŠE KRISTA
Svěcení ohně a velikonoční svíce, křestní bohoslužba.
Ráno od 08:00 Výstav Nejsvětější svátosti
- adorace u Božího hrobu.
- 04.04.2010** **BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ** - mše svatá v 08:30.
Slavná mše svatá doprovázena Chrámovým sborem.
- 05.04.2010** **VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ** - mše svatá v 09:00.
Sólové písně.
- 11.04.2010** **2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ** - mše svatá v 08:30.
- 18.04.2010** **3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ** - mše svatá v 08:30.
- 25.04.2010** **4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ** - mše svatá v 08:30.

Přehled velikonočních bohoslužeb v našem farním obvodu

- 05.04.2010** **VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ**
**Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Dolním Ročově**
- velikonoční bohoslužba ve 14:30.
- 10.04.2010** **SOBOTA VELIKONOČNÍ**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích
- mše svatá ve 14:00.
- 10.04.2010** **SOBOTA VELIKONOČNÍ**
Kostel sv. Vavřince v Černčicích u Loun
- mše svatá v 16:00.
- 11.04.2010** **2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**
Kostel sv. Václava v Lipenci
- mše svatá v 10:30.

VELIKONOČNÍ KONCERT

v kostele sv. Kateřiny v Oboře u Loun
v neděli dne 4. dubna 2010 od 16:15
Účinkují: Miroslava Hušková, Kateřina Štolová,
Miroslav Sochr, Luděk Lůžek

Učící se církev

Téma 2. neděle velikonoční: Ježíš Kristus sestoupil do pekel

KKC 631 Ježíš sestoupil do předpekli: „Stejná osoba je ten, kdo sestoupil, i ten, kdo vystoupil“ (Ef 4,10). Apoštolské vyznání víry v témž článku víry vyznává Kristovo sestoupení do pekel i jeho zmrtvýchvstání třetího dne, protože při své Veliké noci dal vytrysknout životu z hlubin smrti:

„Ten, který se vrátil z říše zemřelých a jasně zazářil lidskému rodu: tvůj Syn, Ježíš Kristus. On s tebou žije a kraluje na věky věků. Amen.“

KKC 632 Častá tvrzení Nového zákona, podle nichž byl Ježíš „vzkříšen z mrtvých“ (1Kor 15,20), předpokládají, že před vzkříšením pobýval tam, kde se zdržovali mrtví. To je první význam, který dalo apoštolské kázání Ježíšovu sestoupení do pekel: Ježíš zakusil smrt jako všichni lidé a svou duší je dostihl v místě pobytu mrtvých. Sestoupil tam však jako Spasitel a ohlašovatel radostné zvěsti duchům, kteří tam byli uvězněni.

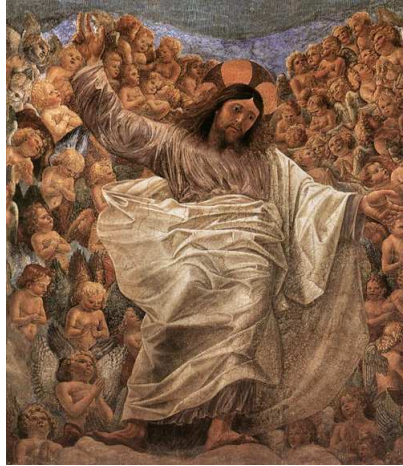
KKKC 125 Co je to „předpekli“, kam Ježíš sestoupil?

„Předpekli“ – odlišné od *pekla* zavržení – byl stav těch, kteří zemřeli před Kristem, zlých i spravedlivých. Ježíš svou duší, spojenou s jeho božskou Osobou, sestoupil do „pekel“ spravedlivých, kteří čekali na svého Vykupitele, který je konečně uvede do patření na Boha. Když Ježíš svou smrtí přemohl smrt a ďábla, který „má vládu nad smrtí“ (Žid 2,14), osvobodil tyto spravedlivé, očekávající Vykupitele a otevřel jim brány nebe.

KKKC 126 Jaké místo zaujímá Kristovo vzkříšení v naší víře?

Ježíšovo zmrtvýchvstání je vrcholnou pravdou naší víry v Krista a představuje spolu s křížem podstatnou část velikonočního tajemství.

(zdroj Katechismus a Kompendium Katechismu katolické církve)

Promluva na Boží hod velikonoční: Utrpení a láska P. Róbert Bezák, CSSR

Francouzský básník Paul Claudel si jednou postěžoval: „Jedna věc mě velmi znepokojuje. Předpokládá se, že všichni půjdou do nebe bez jakéhokoliv úsilí, bez jakéhokoliv přesného přesvědčení. Bůh přece od nás tolik nežadá... Já bych na prvním místě ukázal, jak je potřebné upozornit nečinné věřící na nebezpečí, které jim hrozí. Zde nejde o hrozby, ale o úpěnlivou prosbu. Bázeň před Bohem je začátkem moudrosti.“ Na začátku našeho uspokojení je velmi slabé vědomí o tom, co vlastně způsobila neposlušnost lidí. Biblický příběh o hříchu Adama a Evy se chápe jako příběh z říše pohádek. Vždyť opravdu, kdo kdy viděl či slyšel mluvícího hada? Jenže příběh o prvotním hříchu má svoje vyvrcholení a naplnění v umučení a smrti Ježíše Krista. Biblický příběh o hříchu se stává jasný svým vyvrcholením – smrtí nevinného člověka na kříži. A Kristova smrt na kříži není legendou, ale bolestným historickým faktem. Lidé v osobní pýše zašli až tak daleko, že v poškození hříchem už nerozpoznávali dobro od zla.

Dostat se z tohoto chorobného stavu a uzdravit se můžeme jen tak, že se vrátíme zpět tam, kde jsme udělali chybu. Jako bychom měli natočený film o hříchu a pustili si ho pozpátku od konce k začátku, od utrpení a smrti Ježíše Krista – druhého Adama, k stvoření prvního člověka – Adama. Takový je život Ježíše Krista, který nás vede cestou tichosti a pokory, skromnosti a jednoduchosti, obětavosti a darování se zpět do původního Božího ráje. Neboť do Božího ráje se nemůžeme vrátit bez svědomitého úsilí napodobovat a osvojovat si Ježíšův život. Potom se na nás splní Pavlova slova o tom, že kdo byl s Kristem ukřižovaný – tedy kdo křížem znehybnil svoje hříchy, ten s Kristem vstane i k novému životu. Čím upřímnější je naše úsilí „stát se Kristem“, tím větší bude naše konečná radost, když Bůh pronikne lidský život svou láskou. O kolik více úsilí, obětí, služby a osobního přesvědčení, o tolik radostnější velikonoční aleluja zazní v našem životě, naplněném věčnou Boží láskou.

(zdroj web stránky kapky.eu)